

VÁLASZADÓ

2020/10. október

Elmaradt ellenőrzéseket pótol a NAV

Járulékfizetési alsó határ szeptembertől

A kata szigorításának veszélyei

Élesben az online adatszolgáltatás

Kérdések és válaszok

ADÓ
2020

10

Kedves Olvasó!

A nyári lazítások, átmeneti adóengedelmények és bértámogatások után beértek azok a közteher-változtatások, amelyekről már korábban döntött a jogalkotó. Így például mostanra kötelezővé vált a vállalkozók számára – eredetileg júliustól – előírt járulékalap-minimum, amelynek gyakorlati alkalmazásához a NAV által példákkal illusztrált útmutatójával igyekszünk segítséget nyújtani. Egy szakértői cikkben kitérünk viszont arra, hogy a járulékalap minimumát szabályozó új tb-törvény milyen ellentmondásokat tartalmaz.

Szintén némi halasztás kísérte az online adatszolgáltatással kapcsolatos szabályozást: a július 1-jei változásokat követően a NAV szeptember 30-áig szemet hunyt a mulasztások, hibák fölött. Ezt követően viszont már minden élesben megy, ezért cikksorozatot közöltünk a számlaadatszolgáltatásról.

A katásokra a nyár elején elfogadott törvénymódosítás szerint majd 2021 januárjától jön a szigorítás. Szakértőnk felfedezett néhány ellentmondást, veszélyt az új szabályozásban, ezekről a mostani VálaszAdóban is találhatnak olvasnivalót. Fontos információkat közlünk továbbá arról, hogy milyen területeken pörgette fel ellenőrzési tevékenységét a NAV.

Bepótolja a NAV az elmaradt ellenőrzéseket, jogkövetési vizsgálatokat

Tapasztalataink szerint rengeteg ellenőrzést indított a NAV a koronavírus-járvány miatt elrendelt veszélyhelyzet júniusi feloldását követően. Ezek nagyobbik része jogkövetési vizsgálat, amelyeket az elterjedt tévhittekek ellentétben azért kell komolyan venni, mert ekkor még lehetőség van helyrehozni az esetleges tévedéseket. Jogkövetési vizsgálat során számtalan hibát elkövethetnek az adózók, s ezzel adóellenőrzés elrendelését idézhetik elő.

A koronavírus-járvány miatt az idei évben kialakult helyzetben a kormány folyamatosan új adóintézkedéseket jelentett be, amelyek az adóhivatalnál is komoly változásokat eredményeztek.

Az intézkedések érintették a végrehajtást, a fizetési, illetve egyéb ked-

vezményeket, a kényszertörléseket, a hivatali munkavégzést és kapcsolat-tartást, illetve ezek folyamányaként az ellenőrzéseket is.

A kormány által elrendelt veszélyhelyzet ideje alatt érezhetően sokkal kevesebb vizsgálat volt, illetve az ellenőrzések lebonyolításának formája is változott. Mivel az adóellenőrök is általában otthonról dolgoztak („home office” jelleggel), ezért az egyeztetés sokkal nehezebb volt, mivel a kommunikáció nagyjából a cégkapun keresztüli levelezésre korlátozódott.

Az adóhivatalba sem lehetett iratanyagot vinni, ezért azt online kellett az ellenőrzés rendelkezésére bocsátani, ami a rendszerek leterheltsége miatt nem volt könnyű. Sokszor csak az iratok feltöltése is komoly, akár több napos feladatot jelentett, közben pedig rohant a jogkövetési vizsgálatok esetén a 30 napos vizsgálati határidő.

A veszélyhelyzet megszűntetését követően érezhetően megnőtt az

adóvizsgálatok gyakorisága a társaságoknál. Egyértelműen látszik, hogy a NAV most próbálja bepótolni az elmaradt vizsgálatokat.

Jogkövetési vizsgálat – komolyan kell venni!

Azt tapasztalható, hogy a legtöbb cég félvállról veszi ezt a fajta vizsgálatot, mondván, nem is adóellenőrzésről van szó, csak iratokat, nyilatkozatokat kér be a NAV.

A jogkövetési vizsgálat a leggyakoribb vizsgálati típus, amit komolyan kell venni, mert ilyenkor még rengeteg lehetőségük van az adózóknak az esetleges problémák helyrehozatalára. Ha nem tartják megfelelően a kapcsolatot a NAV-val, nem működnek együtt, nem nyilatkoznak vagy hiányos iratanyagot csatolnak, akkor számíthatnak arra, hogy adóellenőrzést rendel el velük szemben az adóhatóság.

Az adóellenőrzés során pedig felhasználhatja a NAV a korábban adott nyilatkozatokat, becsatolt dokumentumokat. Ha a társaság szeretné elkerülni a biztos adóellenőrzést, akkor a cégvezetőnek kiemelt figyelmet kell fordítania a jogkövetési vizsgálatra, és meg kell értenie, mit szeretne az adóhivatal. Egy megfelelően képviselt jogkövetési vizsgálat megmentheti a társaságot az adóellenőrzéstől.

Adóellenőrzés

Tapasztalatok szerint mostanában akkor szokott adóellenőrzést indítani az adóhivatal, amikor szinte biztos a megállapítás, tehát már volt egy jogkövetési vizsgálat, vagy olyan partnerrel állt a társaság kapcsolatban, ahol adókijátszás valószínűsíthető. Akkor indít egyből adóellenőrzéssel a NAV, ha nagy az esélye a vagyoni esetleges kimentésének – ilyen esetben ideiglenes biztosítási intézkedés elrendelése is várható.

A leggyakoribb ellenőrzést kiváltó okok

- VIES-eltérés (A60-as nyilatkozat, ami az áfabevallás része) – amikor az EU-s partner és a vizsgált társaság a beszerzést/értékesítést nem, vagy nem ugyanúgy jelentették be;
- a munkavállalói bejelentési és bevalási adatok eltérnek;
- kockázatos partnerkapcsolat (a NAV először nyilatkozatot szokott kérni a partnerrel kapcsolatosan, ►

SERPpa

INTEGRÁLT
VÁLLALATIRÁNYÍTÁSI
RENDSZER

Optimalizált üzleti folyamatok

Valós idejű adatok

Megalapozott döntések, tervezhetőség

**Professzionális megoldás
KKV-k számára**

PROGEN

www.progen.hu

- sokszor a megbízókat is megkeresik);
- hiányzó bevallások;
- az online közölt számlaadatok és bevallás közötti releváns eltérés, online számlaadat-kötelezettség elmulasztása;
- kockázatos tevékenységi kör;
- próbavásárlást, helyszíni ellenőrzést követő ellenőrzés (például be nem jelentett foglalkoztatott; számlaadási kötelezettség elmulasztása);
- ekaer-bejelentésekhez kötődő ellenőrzés.

**Kocsis Zoltán közgazdász,
Dr. Szeiler & Partners Könyvelő
és Adótanácsadó Iroda**

Home office szabályozása: kérdések, amelyeket törvényben kell tisztázni

Az Mt. szabályozza ugyan a távmunka intézményét, azonban a vonatkozó rendelkezések a munkáltató telephelyétől elkülönült helyen rendszeresen folytatott tevékenységre érvényesek, nem a manapság – kezdetben kényszerűségből elterjedt, majd a járványhelyzetben egyre inkább tért hódító, alkalmasszerűen folytatott – otthoni munkavégzésre (home office). Jelenleg nem rendezi jogszabály az otthoni munkavégzést, így számos kérdést vet fel például az eszközhasználat, a munkavédelem, a kárfelelősség, a munkarend, és az infrastruktúra biztosítása is.

A home office-nak számos előnye van: a munkavállaló nem pazarolja az idejét a munkába járással, nem terheli a környezetét utazással, kényelmesebb otthoni környezetben – akár a kertben napozás közben – is végezhet munkát. Alapvetően a munkáltató számára sem hátrányos az otthoni munkavégzés, viszont nincs kidolgozott keretrendszere, a munka törvénykönyve (Mt.) nem nevesíti.

A hatályos szabályozás alapján otthoni munkavégzésre a felek megállapodása alapján, de a munkáltató egyoldalú intézkedése nyomán is sor kerülhet, munkaszerződéstől eltérő foglalkoztatás keretében. Előbbi tartama a felekre van bízva, bárki kezdeményezheti. Utóbbi időtartama nem

haladhatja meg naptári évenként a 44 beosztás szerinti munkanapot vagy 352 órát. A jelenlegi járványveszélyhelyzet idején a szabályozás annyi könnyítést ad a munkáltatóknak, hogy egyoldalúan jogosultak otthoni munkavégzést elrendelni, aminek időtartama hosszabb időszakra is szólhat, de az – a távmunkával ellentétben – nem válik véglegessé.

A távmunkára irányuló munkaszerződésben a felek meghatározzák a munkavégzés helyét, míg otthoni munka esetében a munkáltató átengedi a munkavégzés teljesítési helyének megválasztási jogát a munkavállalónak. A home office elrendelése nem feltétlenül jelent folyamatos otthoni munkavégzést, ez történhet meghatározott időtartamra is, például akként, hogy a munkavállalók kéthetente egymást rotálva mennek be a munkahelyükre, ezzel csökkentve a fertőződés veszélyét. Ugyanakkor többhónapos otthoni munkavégzés már nem minősülhet eseti jellegűnek, ekkor gondoskodni kell a távmunka keretében történő foglalkoztatásról.

Érdekes kérdés, hogy vajon a home office megfeleltethető-e a részbeni vagy részleges távmunkának? Álláspontom szerint nem, ugyanis a távmunka atipikus munkaviszonyt jelent, a munkaszerződésben a feleknek szükségszerűen meg kell határozniuk a távmunkavégzés helyét is. A jogviszony jegyei (a munkavállaló beléphet a munkáltató területére, a munkáltató utasítási joga kizárólag a munkavállaló által ellátandó feladatok meghatározására terjed ki, kötetlen munkarend stb.) nem egyezők a home office jellemzőivel. Utóbbi kizárólag a munkavégzés helyének a munkavállaló otthonában történő meghatározásáról szól, jellemzően heti egy-két napra. A home office ténye nem befolyásolja a munkarendet, az alaphér mértékét, a szabadság mértékét és kiadása szabályait stb. Mindezekből következően a távmunkavégzés különös szabályai közül egy sem alkalmazandó a home office-ban történő munkavégzésre.

Főszabály szerint a távmunkát végző munkavállaló munkarendje kötetlen, ebből következően a rendes, rendkívüli munkaidőt, készenlétet nem kell nyilvántartani. A munkavállaló munkaideje beosztását, felhasználását maga jogosult beosztani. Home office esetén sincs akadálya annak,

hogy a munkáltató – ha a munkavégzés önálló megszervezésének feltételei fennállnak – átengedje a munkavállaló számára a munkaidőbeosztás jogát, azonban ez a gyakorlatban ritka. A munkáltató általában ragaszkodik a munkahelyen irányadó munkaidőbeosztáshoz, de az sem ritka, hogy rugalmasabb munkarendet határoz meg, előírva, hogy mely időszakban kell a munkavállalónak elérhetőnek lennie, illetve mi az elvárt magatartás a válaszáadásra, visszahívásra vonatkozóan. Ezekben a kérdésekben nincs szükség munkavállalói hozzájárulásra.

A koronavírus következtében elterjedt home office gyakorlatából látható, hogy könnyedén végezhető otthonról olyan munkafolyamatok is, melyek „békeidőben” kötött munkaidőbeosztás mellett működnek a legjobban. Ugyanakkor nehézséget jelenthet a munkaidő nyilvántartása, hiszen ezen kötelezettség továbbra is terheli a munkáltatót. Erre – hacsak a munkáltató nem szavaz feltétel nélküli bizalmat a munkavállalónak – megoldást jelenthet a megfelelő informatikai eszközzel történő nyomon követés, vagy például a számítógép távoli felügyelete is, szigorúan ügyelve a személyes adatok kezelésére. Arra ügyelni kell, hogy a munkavállaló csak a munkaviszonnyal összefüggő magatartása körében ellenőrizhető, folyamatos megfigyelése jogsértő, így fontos, hogy a munkavállaló számára biztosított legyen az ellenőrzést szolgáló program kikapcsolásának lehetősége.

Az otthoni munkavégzés tartamára a munkavállalót a munkaszerződés szerinti munkahelyen való munkavégzésért járó díjazás illeti meg. Az esetlegesen felmerülő egyéb költségeket a munkáltató köteles megtéríteni (például céges mobiltelefon), a meglévő internet-előfizetés költségétérítése a felek megállapodásán múlik, a munkába járással összefüggő költségeket a munkáltatónak nem kell megtérítenie, kivéve, amikor kötelező a személyes megjelenés.

A készülő törvényjavaslatban – a sajtóban kiszivárgott értesülések szerint – várhatóan szerepelni fog egy adómentes átalányösszeg (jelenlegi információk szerint legfeljebb a minimális minimálbér 10 százaléka, ami idén havi 16 100 forint) az internet-előfizetés és a rezsizsámlák növekedésének kompenzálására.

ANDERSEN®

**év után
újra az
országban**

hu.andersen.com/hu

Az külön kérdést vet fel, hogy a két „kölségtérítés” egyébként megfér-e egymás mellett? A távmunkával szemben home office esetén nincs kifejezett szabály arra nézve, hogy kinek kell biztosítani a szükséges munkaeszközöket az otthoni munkavégzéshez. Eltérő megállapodás hiányában ezen kötelezettség értelemszerűen a munkáltatót terheli. A kiszivárgott tervek szerint egyértelműen a munkáltatónak kellene rendelkezésre bocsátania azokat az eszközöket – például telefon, laptop, nem irodai munka esetén alkatrészek, berendezések –, amelyek a feladatok biztonságos ellátásához elengedhetetlenek.

A munkavédelemről szóló törvény alapján távmunkát csak a munkáltató által munkavédelmi szempontból előzetesen megfelelőnek minősített munkahelyen lehet folytatni. A munkahelyen a munkavállaló csak a munkáltató hozzájárulása mellett változtathatja meg a munkavédelmi szempontból lényeges munkakörülményeket. A munkáltató köteles biztosítani az egészséges és biztonságos munkavégzéshez szükséges feltételeket, többek között a megfelelő megvilágítást, klímát, a szellőztethetőséget, alkalmas munkaeszközöket, mozgásteret.

Álláspontom szerint ezek az előírások home office esetén is kötelezik a munkáltatót, azaz vizsgálnia kell a technikai körülmények meglétét. Ezt akár a munkavállaló által kitöltött nyilatkozat alapján is el lehet végezni, a munkaterületről készült fotókkal alátámasztva, amelyek alapján a munkáltató – esetlegesen informatikai, illetve munkavédelmi szakemberek bevonásával – értékelni tudja a munkahely munkavédelmi szempontú megfelelőségét. Arról egyelőre nincs információ, hogyan fogja ezt rendezni a jogalkotó.

A munkáltatóknak – jogszabály hiányában még inkább – célszerű a home office szabályait belső utasításban, szabályzatban rendezni, rögzítve benne többek között az érintett munkaköröket, ahol lehetőség van az otthoni munkavégzésre, a jogszabályi feltételeket, a kizárási okokat, a munkarendet vagy például azt, hogy milyen munkaeszközökkel és hogyan dolgozhat a munkavállaló home office keretében.

dr. Hajdu-Dudás Mária
munkajogi ügyvéd

Járulékfizetési alsó határ szeptembertől – a NAV közleménye példákkal

2020. szeptemberétől a munkaviszonyban álló biztosítottak esetében a járulékot havonta legalább a minimálbér 30 százaléka, azaz 48 300 forint után akkor is meg kell fizetni, ha a foglalkoztatott tényleges járulékalapot képező jövedelme ennél kevesebb. Ez a járulékfizetési alsó határ – emlékeztet közleményében honlapján a NAV.

A járulékfizetési alsó határ szabálya nem vonatkozik azokra a munkaviszonyban álló foglalkoztatottakra, akik

- gyermekgondozási díjban, gyermekek otthongondozási díjában, örökbefogadási díjban, gyermeknevelési segítő ellátásban, gyermeknevelési támogatásban, ápolási díjban részesülnek,
- köznevelési intézményben szakképző intézményben vagy felsőoktatási intézményben nappali rendszerben tanulnak.

A járulékfizetési alsó határ megállapítása

Ha a munkaviszonyban álló biztosított

- biztosított jogviszonya hónap közben kezdődött vagy szűnik meg,
- biztosított jogviszonya a hónap egészében nem áll fenn a biztosítás szünetelése miatt (Tbj. 16. § alapján) vagy
- az adott hónapban táppénzben, baleseti táppénzben részesül, vagy tizenkét évesnél fiatalabb beteg gyermek ápolása címén fizetési nélküli szabadságot vesz igénybe, akkor

a járulékfizetési alsó határ meghatározásakor ezeket a naptári napokat figyelmen kívül kell hagyni.

Példa

Egy 2020. szeptember 20-án kezdődött munkaviszonynál a tárgyhavi járulékfizetési alsó határt nem a bérezett, hanem a biztosításban töltött 11 nap és az egy napra eső járulékfizetési alsó határ szorzataként kell meghatározni: $11 \times 1610 = 17\,710$ forint.

Ha az előzőekben felsorolt körülmények nem állnak fenn a teljes naptári hónapban, akkor a járulékfizetési alsó határ kiszámításánál egy-egy naptári napra a járulékalap harmincad részét, 2020-ban 1610 forintot (48 300:30) kell alapul venni.

Járulékfizetés

Ha a tárgyhónapban (első alkalommal 2020 szeptemberében) a járulék fizetésére kötelezett biztosított részére nem fizettek járulékfizetési alsó határt elérő jövedelmet, és az elszámlolt tárgyhavi járulék nem éri el a járulékfizetési alsó határ után számított járulék összegét, akkor a foglalkoztatónak a különbözet után meg kell fizetnie a járulékot. A járulékfizetési alsó határ után a járulékot akkor is meg kell fizetni, ha a munkavállaló más jogviszonyában megfizette a járulékot a járulékfizetési alsó határ után.

Példa

Egy heti 2 órában foglalkoztatott biztosított munkavállaló szeptemberre számfejtett munkabére 12 000 forint. A járulékalapot képező jövedelemből (12 000 forint) a biztosítottat terhelő 18,5 százalékos társadalombiztosítási járulékot (2220 forint) a foglalkoztató levonja, a járulékfizetési alsó határ és a tényleges járulékalap közötti különbözetre $(48\,300 - 12\,000 = 36\,300)$ forint) eső társadalombiztosítási járulékot (6716 forint) pedig megfizeti. A kifizetőnek a szociális hozzájárulási adót is a 48 300 forint után kell megfizetnie.

Fontos!

A járulékfizetési alsó határ és a ténylegesen kifizetett járulékalapot képező jövedelem különbözete után a foglalkoztató által fizetett társadalombizto-

10032000-06055802	NAV Társadalombiztosítási járulék magánszemélyt, őstermelőt, egyéni vállalkozót, kifizetőt terhelő kötelezettség beszedési számla	406
10032000-06055819	NAV Biztosítottaktól levont társadalombiztosítási járulék beszedési számla	407

sítási járulék terhére családi járulék-kedvezmény nem érvényesíthető!

A társadalombiztosítási járulékot a következő számlaszámokra kell befizetni, a tárgyhónapot követő hónap 12-ig.

A foglalkoztató a járulékfizetési alsó határ és a tényleges járulékalapot képező jövedelem után megállapított járulékkülönbözet megtérítését a biztosított munkavállalótól nem kérheti, az őt terhelő járulék tekintetében a Tbj. 82. §-ban rögzített járulék elszámolási szabályokat nem alkalmazhatja, azaz a különbözetre eső járulék utólagos beszédését a NAV-nál nem kezdeményezheti.

adozona.hu

A kata szigorításának gyakorlati problémái

2021. január 1-jétől jelentősen szigorodnak a kisadózók tételes adójának (kata) szabályai.

A törvénymódosítás mindenekelőtt szigorítás tartalmaz a kisadózói bejelentések terén. E szerint 2021. január 1-jétől egy adott magánszemély kizárólag egyetlen jogviszonyban jelenthető be kisadózóként. Az adóhatóság ennek megfelelően vissza fogja utasítani az adott magánszemély kisadózói bejelentését, ha a nyilvántartásban ez a magánszemély már szerepel kisadózóként. A jogalkotó ezen rendelkezést azzal indokolja, hogy a katalanyiságból származó előny a továbbiakban ne többszöröződjön.

E tekintetben a jogszabály kötelező erővel hívja fel a már 2021. január 1-je előtt nyilvántartásba vett kisadózókat arra, hogy 2021. január 1-jéig meg kell felelniük annak a rendelkezésnek, hogy csakis egyetlen jogviszonyban lehetnek kisadózóként nyilvántartva.

Amennyiben ezt a kisadózók nem teszik meg, akkor az adóhatóság 2021. január 1-jével visszamenőleg határozatban törli a kisadózói státuszt a legkorábban kezdődött kisadózói státusz kivételével.

Éppen ezért az érintett „többszörös” kisadózóknak érdemes átgondolniuk, hogy melyik vállalkozásukban tartják meg a kisadózói státuszukat. Ha például egy magánszemély egyéni vállalkozóként és egy betéti társaság kültagjaként is kisadózó, akkor 2020. december 31-éig mindenképpen döntenie kell, hogy melyik jogviszonyában marad kisadózóként bejelentve.

Ha úgy dönt, hogy az egyéni vállalkozásában marad kisadózó, akkor a betéti társaság katalanyisága meg is szűnik, ha a beltag vagy más kültag nincs bejelentve kisadózóként, vagy nem jelentik be őket legkésőbb a következő napig kisadózóként. Ebben az esetben a cégnek át kell térnie a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény és a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény hatálya alá, s el kell készítenie egy nyitó-mérleget, melyet könyvvizsgálóval kell hitelesíteni. Vagyis ez a döntés a gyakorlatban jelentős többletköltséggel járhat a kisadózó számára.

Megoldás lehet erre a helyzetre az, hogy a példa szerinti esetben egy másik kültagot, vagy a beltagot jelentik be kisadózóként, így a cég katalanyként megtartható, de ez nyilván kedvezőtlenebb adózást jelent összességében, hiszen a korábbi kisadózó kültag lényegében csak munkaviszony keretében működhet közre a cég életében.

Fontos ezért ismét kiemelni, hogy amennyiben a már említett „többszörös” kisadózó elmulasztja a döntést meghozni 2020. december 31-éig, akkor az adóhatóság csak az elsőként bejelentett kisadózói jogviszonyt tartja meg, s ez jövő év elején kellemetlen helyzeteket és nem várt többletköltséget (például könyvvizsgálat) teremthet.

További korlátozó rendelkezésként a javaslat előírja, hogy amennyiben a bevételt juttató szervezet és a kisadózó vállalkozás egymással kapcsolt vállalkozási viszonyban állnak, akkor a kifizetett összeg 40 százalékát kiegészítő adóként kell a kifizetőnek megfizetnie, a bevétel juttatását követő hónap 12. napjáig. A kifizető kapcsolt vállalkozás ezzel egyidejűleg havi adatszolgáltatásra is kötelezett, melyben a bevételben részesülő kisadózó vállalkozás nevét, címét és adószámát tünteti fel. Kapcsolt vállalkozás fogalmánál ez esetben is a Tao. törvény szerinti meghatározott vállalkozásokat kell érteni.

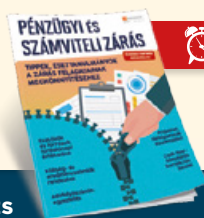
Ha a kisadózó külföldi illetőségű kapcsolt vállalkozásnak minősülő jogi személytől szerez bevételt, akkor a 40 százalékos mértékű kiegészítő adót neki magának kell megfizetnie a bevétel megszerzését követő hónap 12. napjáig.

A kisadózó vállalkozás az éves katabevallásában köteles lesz adatot szolgáltatni mind a belföldi, mind a külföldi kapcsolt vállalkozásaitól szerzett bevételéről, a kapcsolt vállalkozás nevére és címére is.

Emellett az adatszolgáltatási kötelezettség továbbra is fennáll azon kifizetővel kapcsolatban, amely az adóévben több mint 1 millió forint bevételt juttat a kisadózónak, azzal a megkötéssel, hogy nemcsak azon bevételt kell ez esetben figyelembe venni, amelyről számlát állított ki a kisadózó, hanem azt a bevételt is, amelyet költségszámolásra alkalmas számviteli bizonylat alapján szerzett meg a kisadózó.

Mindenképpen jelentős szigorítás az a rendelkezés, mely szerint, ha egy kifizető a tárgyévben ugyanazon kisadózó vállalkozásnak 3 millió forintnál nagyobb mértékű bevételt juttat, akkor a 3 millió forintot meghaladó bevétel rész után 40 százalékos mértékű adó megfizetésére kötelezett.

adózóna

EARLY BIRD AJÁNLAT - CSAK 14 NAPIG!

**Minden előfizetés mellé garantált kiadvány:
Pénzügyi és számviteli zárás**

MEGRENDÉLÉS:
ADOZONA.HU/ELOFIZETES

Az előfizetés előnyei: ✓ még ideai ár ✓ extra kreditpontok ✓ a HVG 2021-es adó- és tb-különszámaival

Ezt a rendelkezést azonban nem kell alkalmaznia a kapcsolt vállalkozási viszonyban állónak kifizetett összegre, hiszen ezen összeg már eleve 40 százalékos mértékkel fog adózni a törvénymódosítás szerint.

Szintén nem kell alkalmazni ezen szabályt a módosítás szerint azon összeg után, amelyet

- a kifizető az Egészségbiztosítási Alapból származó finanszírozásból juttat az egészségügyi szolgáltatást végző kisadózónak;
- a kifizető jogszabályban meghatározott díjszabás alapján juttat a kisadózónak;
- költségvetési szerv az államháztartási törvény (államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény) alapján juttat a kisadózónak.

A kifizetőnek a 40 százalékos mértékű adót először annak a hónapnak a 12. napjáig kell megállapítania, megfizetnie és bevallania, melyet megelőző hónapban az általa juttatott bevétel meghaladja a 3 millió forintot. A bevallásban a bevételben részesülő kisadózó nevét, címét és adószámát kell feltüntetni.

Mind a belföldi kapcsolt vállalkozás, mind a belföldi 3 millió forintnál nagyobb bevételt juttató kifizető köteles a kisadózót az adóévet követő év január 31-éig tájékoztatni a 40 százalékos adó kiszámításánál figyelembe vett bevételről.

Ez esetben is igaz az, hogy amennyiben a 3 millió forint feletti bevételt külföldi személy juttatja, akkor a 40 százalékos mértékű adót magának a kisadózónak kell a fentiek szerint megfizetnie.

A külföldi személy nevééről és címéről valamint a kapott bevételről az éves katabevallásban kell a kisadózónak adatot szolgáltatnia.

A jogszabályváltozás mindenképpen megnehezíti a katas cégek működését, hiszen a 40 százalékos adót gyakorlatilag tevékenységtől függetlenül mindenféle termékértékesítésre és szolgáltatásnyújtásra alkalmazni kell a fenti előírások szerint.

Ehhez képest csekély könnyebbég, hogy a szigorításokat csak a kifizetőnek minősülő személy által juttatott bevételre kell alkalmazni, vagyis lényegében a vállalkozások közötti kifizetések szabályai változnak. Ennek megfelelően egy kifizetőnek nem minősülő magánszemély által fizetett

bevételnél sem a 3 millió forintos összeghatárt, sem a kapcsolt vállalkozási viszonyt nem kell figyelembe venni.

Kapcsolt vállalkozások csak akkor tudják ezen szabályokat kikerülni jövőre, ha a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény figyelembevételével fennálló kapcsolt vállalkozási viszonyukat megszüntetik. Ehhez gyakorlatilag vagy a kifizető, vagy a bevételt fogadó kapcsolt vállalkozás tulajdonosi szerkezetének az átalakítására lesz szükség, amely a legtöbb esetben nem, vagy csak nehezen járható. A 3 millió forintos bevételi összeghatár figyelésénél kérdés-ként merülhet fel az, hogy a kapcsolt vállalkozásoktól érkező bevételeket együttesen kell-e figyelembe venni. Mivel a jogszabály ezt nem írja elő, így szerencsére nem kell összeszámítani ezen bevételeket, vagyis egy katas vállalkozás együttesen szerezhethet több mint 3 millió forint bevételt egymással kapcsolt vállalkozási viszonyban álló kifizetőktől.

Szintén nem kell együttesen figyelembe venni a bevételben részesülő egymással kapcsolt vállalkozási viszonyban álló kisadózó vállalkozásoknak az egyazon kifizetőtől származó bevételeket.

Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy például ha mind a férj, mind a feleség kisadózó vállalkozása ugyanazon kifizetőtől kap bevételt, akkor mindketten jogosultak évente 3 millió forint bevételt további 40 százalékos adófizetés nélkül megszerezni.

Mindez jövőre odavezethet, hogy az egymással közeli hozzátartozói viszonyban állók (például házastársak) két katas vállalkozást hoznak létre annak érdekében, hogy a 3 millió forintnál nagyobb bevételt 40 százalékos adófizetés nélkül is meg tudják szerezni. Az adóhatóságnak ez esetben elviekben joga van megvizsgálni, hogy ez mennyiben ütközik a rendeltetésszerű joggyakorlásba. Amennyiben a közeli hozzátartozók külön-külön katas vállalkozást hoznak létre, akkor figyelemmel kell lenniük arra, hogy az adott vállalkozásban jelen legyen olyan személy, aki a szükséges szakismeretekkel rendelkezik (például munkaviszony keretében). Ez természetesen további adófizetési kötelezettséggel járhat, így nem biztos, hogy anyagilag megéri.

Fontos részletszabály, hogy a 3 millió forint feletti bevételrészt figyelmen

kívül kell hagyni a 12 millió forint feletti bevételrész megállapításánál, vagyis a jogalkotó az adótöbbszöröződést el kívánja kerülni.

Példa

Egy kisadózó, aki a teljes évben megfizette a tételes adót, 2021. évben összesen 13 millió forint bevételt szerzett úgy, hogy egyik partnerétől 3,5 millió forint bevételt realizált. Ez esetben egyrészt az említett kifizető az 500 ezer forint után megfizeti a 40 százalékos mértékű adót, másrészt maga a kisadózó is fizet a példa szerint kiegészítő adót melyet a katabevallásában vall be. A példa szerinti esetben 1 millió forinttal haladta meg a 12 millió forintos összeghatárt, melyből azonban le kell vonni a kifizető által már leadózott 500 ezer forintot, és a fennmaradó 500 ezer forint után kell csak a kisadózónak megfizetnie a kiegészítő 40 százalékos mértékű adót az adóévet követő év február 25-éig.

A módosítás ezt követően kibővíti a tételes adó megfizetése alóli mentességi jogcímek körét, mely szerint mentesül a tételes adó megfizetése alól az ügyvédi iroda tagja, ha az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény rendelkezései szerint szünetelteti tevékenységét az adott hónap egészében.

Kedvező változás, hogy 2021. január 1-től az egyéni vállalkozó tevékenység szüneteltetése miatt nem kell külön bejelentést tenni a tételes adó megfizetése alóli mentesség érdekében. Az adóhatóság tehát szünetelés alatt, a rendelkezésre álló adatok alapján, a tételes adót nem fogja előírni az adófolyószámlán. A javaslat indoklása külön ki is emeli, hogy mivel 2020. július 1-jétől az egyéni vállalkozás szüneteltetését a NAV-hoz kell bejelenteni, így ezen adat az adóhatóság rendelkezésére áll.

A törvénymódosítás szerint a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény (Ktv.) egy sajátos eljárásrenddel egészül ki. E szerint amikor a katalany vállalkozó szerződéses kapcsolatba lép az őt foglalkoztató kifizető személlyel, akkor köteles ▶

PIRAMIS BÉRPROGRAM

A lekérdezés szabadságával

**Szabadformátumú, szabadon összeállítható
tartalmú listák ad hoc információigényekre is
azonnali megoldás!**

A photograph of two women sitting at a wooden desk in a modern office setting. The woman on the left is smiling and looking at a laptop. The woman on the right is looking at the laptop with her hand on her chin. There is a black mug on the desk and some papers. The background is a light gray wall with colorful geometric shapes on the left side.

**TOVÁBBI INFORMÁCIÓÉRT
KATTINTSON!**

a kisadózói jogállásáról írásban nyilatkozni a foglalkoztató felé a szerződéskötéssel egyidejűleg. Ugyanígy a kisadózói jogállás megszűnését vagy újrakezdését is írásban le kell nyilatkozni a foglalkoztató irányába. A módosítás rögzíti, hogy a már 2020. december 31-én fennálló szerződéses kapcsolat esetén a kisadózónak a nyilatkozatot 2021. január 15-éig meg kell tennie az őt foglalkoztató vagy vele szerződő partnere felé.

Fontos felhívni minden kisadózó figyelmét ezen előírásra, mivel az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (Art.) általánosságban mulasztási bírságot ír elő bármely adókötelezettség megsértése esetén. A bírság mértéke természetes személy adózó esetén 200 ezer forintig, más személy esetén 500 ezer forintig terjedhet.

Szipszer Tamás, adótanácsadó, mérlegképes könyvelő

Amit az online adatszolgáltatásról a számlabefogadónak tudnia kell

Háromrészes cikksorozatunk összefoglalójában a számlabefogadóra vonatkozó rendelkezéseket ismertetjük. Az adóhatóság által meghirdetett moratórium 2020 szeptember végével véget ér, ez adta az apropóját az előző részek – a számlakibocsátóra vonatkozó általános szabályok, majd a speciális, kisvállalkozásokra vonatkozó szabályok – elemzésének is.

A számlánkénti jelentéstétel bevezetésével nemcsak a kibocsátott, hanem a befogadott számlák is adatszolgáltatási kötelezettség alá esnek. A 2021. június 30-áig hatályos szabályozás szerint az adóalanyok termék beszerzése, szolgáltatás igénybevétele esetén azon számlákról voltak kötelesek adatot szolgáltatni, amelyekben az áthárított adó összege a 100 ezer forintot eléri vagy meghaladja. Ez a kötelezettség 2020. július 1-jétől értékhatar nélkülivé vált.

Az adatszolgáltatás ugyanakkor itt nem automatikus, hanem az adómegállapítási (bevallási) időszakhoz kapcsolódik. A számlákról arról az adómegállapítási időszakra teljesítendő bevallásban kell adatot szol-

gáltatni az adóalanynak, amelyben az ügylet teljesítését vagy az előleg megfizetését tanúsító számla alapján adólevonási jogot gyakorol. Fontos tehát, hogy az adatszolgáltatás az adólevonási jog gyakorlásához kötődik és nem a teljesítési időpontjához, vagy a számla kézhezvételéhez.

A 2020. júliusáig hatályos szabályok szerint adatszolgáltatással kapcsolatosan elkövetett legjellemzőbb hibákat az adóhatóság („Az áfabevallások M lapjainak benyújtása során tapasztalt leggyakoribb hibák” című) tájékoztatójában az alábbiak szerint ismertette:

- Az adózók a fordított adózás hatálya alá tartozó ügyletről is beadják az M-es lapot, azonban mivel itt áthárított adó nincs, nyilatkozattételi kötelezettség sem terheli őket.
- A teljesítés időpontja helyett az adózó más dátumot (számla kelte, pénzügyi rendezés időpontja stb.) tüntet fel.
- A számla valós sorszáma helyett egy belső sorszámot tüntet fel az adózó, vagy kézi számla esetén a betűjelet nem szerepelteti az M-es lapon.
- Többször előfordul, hogy az adózók nem adnak be M-es lapot a számláról, mert a számlán áthárított adónak csak egy részét helyezik levonásba. [...]
- Az adólevonással érintett számla teljes áthárított adójának az összege a mérvadó nyilatkozattételi kötelezettségnél, így ha a számla adótartalma elérte a jogszabályi összeghatárt, az adózónak nyilatkozattételi kötelezettsége van, függetlenül attól, hogy a számla alapján mekkora összegű áfát helyezett levonásba.
- Az adózók sok esetben csak a vég-számláról nyújtanak be M-es lapot, de az előlegszámláról nem. Ha az előleg átvételéről kibocsátott számlában az áthárított áfa eléri az értékhatárt, akkor azt szerepeltetni kell az összesítő jelentésben.

Az adóhatóság a számlabefogadó által teljesítendő kötelezettségekről is megjelentetett egy részletes tájékoztatót, amely az alábbi bontásban elemzte a részletszabályokat:

- (1) milyen bizonylatok érintettek az adatszolgáltatási kötelezettséggel,
- (2) melyik áfabevalláshoz kapcsolódik az adatszolgáltatási kötelezettség,
- (3) milyen adatokat kell szerepeltetni az M lapon.

(1) Milyen bizonylatokról kell adatot szolgáltatni?

Az áfabevallás M lapján adatot kell szolgáltatni az alábbi bizonylatokról:

- „az olyan termékértékesítésről, szolgáltatásnyújtásról, valamint az előzőek ellenértékébe beszámító előlegről befogadott számláról, ami alapján az adóalany adólevonási jogot gyakorol, függetlenül az áthárított adó összegének (és az abból levont adó összegének) nagyságától,
- az adólevonás alapjául szolgáló számlát módosító, érvénytelenítő számlával egy tekintet alá okiratról, ha a módosításnak áfabevallásban elszámolandó, összezszerű hatása van”.

Mivel az adatszolgáltatási kötelezettség továbbra is az adólevonás alapjául szolgáló számláról teljesítendő, az 1. pont szerinti bizonylatok körébe csak olyan számlák tartoznak, amelyeken áthárított adó szerepel. Így továbbra sem kell adatot szolgáltatni például a fordított adózás alá tartozó és az adómentes ügyletről befogadott számlákról.

(2) Melyik bevallásban kell adatot szolgáltatni?

Az adott számláról abban az adómegállapítási időszakra vonatkozó áfabevallás M lapjában kell adatot szolgáltatni, amelyekben az adóalany az adott számla alapján adólevonási jogot gyakorol. Ez az időszak az áfa-törvény 153/A §-ának rendelkezései szerint a teljesítés időpontját követő második év végéig tart, ezen határidő leteltét követően az adólevonási jog csakis (az eredeti teljesítési időpontra irányuló) önellenőrzéssel érvényesíthető.

Érdekes kérdés még a pénzforgalmi adóalanyokra vonatkozó azon szabály, amely ezen speciális státuszú adóalany adólevonási jogát a befogadott számla kiegyenlítéséhez köti. ▶ A speciális szabályok alapján „elfordulhat (például az ellenérték több részletben való megfizetése esetén), hogy a pénzforgalmi elszámolást választó adóalany által kibocsátott számla alapján a számlabefogadó adóalany a számlán áthárított adót csak több részletben, több adómegállapítási időszakban vonhatja le. Az áfatörvény ezért az ilyen számláról teljesítendő adatszolgáltatással kapcsolatban – továbbra is – rögzíti, hogy

a bizonylatról csak egyszer kell adatot szolgáltatni, mégpedig azon adómegállapítási időszakra vonatkozó bevallásban, amelyikben az adóalany a számla alapján először érvényesít adólevonási jogot”.

A számlával egy tekintet alá eső okiratról pedig azon adómegállapítási időszakra vonatkozó áfabevallás M lapján kell adatot szolgáltatni, amelyik bevallásban az adóalany a módosítás, érvénytelenítés hatását figyelembe veszi.

(3) Milyen adatok érintettek az adatszolgáltatási kötelezettséggel?

Az M lapon szereplő adatok az alábbiak:

- a terméket értékesítő, szolgáltatást nyújtó adózó az adószámának – csoportos adóalany esetén csoportazonosító számának – első nyolc számjegyét,
- a számlában feltüntetett adóalap,
- a számlában feltüntetett áfa összege,
- a számla sorszáma,
- ha a számlában szerepel teljesítési időpont, akkor azt,
- ha a számlán nem szerepel teljesítési időpont, akkor a számlán szereplő számlakibocsátási időpont.

Ha az adóalany előleget fizetett, a teljesítésről kibocsátott, kiállított számla, számlával egy tekintet alá eső okirat vonatkozásában az előleg figyelembevételével adódó különbözetről szolgáltat adatot az áfatörvény 10. mellékletének 11. pontja szerint.

dr. Kelemen László

A cikksorozat előző részeit itt olvashatja el!
<https://adozona.hu/afa>

Tb-támogatással igénybe vehető fogászati ellátások

A napokban vetette fel egy fogászatnál dolgozó ismerős: mi lehet az oka annak, hogy kevesen veszik igénybe a tb-támogatott fogászati ellátásokat, holott vannak olyan fogászatok, amelyek mind magán-, mind tb-támogatott ellátást is nyújtanak. Ilyenkor ugyanaz a fogorvos és asszisztens kezeli a tb-támogatásban részesülő beteget, mint a magán-szolgáltatást igénybe vevőt. Foglaljuk össze, melyek azok a fogászati ellátások, amelyek a társadalombiztosítás kereté-

ben térítésmentesen, illetve részleges térítés ellenében vehetők igénybe!

A tb-támogatott fogászati szolgáltatás – hasonlóan a háziorvosi szolgáltatáshoz – területi ellátási kötelezettségre épül, és felosztható gyermek-, felnőtt és vegyes (felnőtt és gyermek) szolgálatra.

A társadalombiztosítási támogatással nyújtható ellátások igénybevételének a feltétele, hogy az ellátást igénybe vevő érvényes taj-számmal rendelkezzen. A fogászati ellátás esetén is érvényesül az úgynevezett jogosultságellenőrzés, azaz az ellátás igénybevételekor a szolgáltató köteles ellenőrizni, hogy az ellátandó személynek érvényes-e a tajszáma, továbbá szerepel-e ellátásra jogosultként a Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő (NEAK) nyilvántartásában.

A fogászati ellátások, más egészségügyi ellátáshoz hasonlóan, tovább tagolhatók alap-, valamint szakellátásra. Az alapellátás beutaló nélkül, a fogászati szakellátás – például a szájsebészet, a fogszabályozás, a fogágybetegségek kezelése, a fogászati röntgen – azonban már beutalóval vehető igénybe.

Az 1997. évi LXXXIII. törvény (Ebtv.) szabályozza, hogy a fogászati ellátások közül, a társadalombiztosítás keretében, ki és mikor jogosult térítésmentesen vagy részleges térítés mellett ellátást kapni. Elsőként a térítésmentes ellátásokat tekintjük át!

A térítésmentes ellátások egy része a megelőzést és a betegség korai felismerését szolgálja, másik része a már kialakult betegség kezelésére irányul.

Térítésmentes ellátás körében, a betegség megelőzése és korai felismerése kapcsán az ellátásban részesülő személy az alábbi fogászati ellátásokra jogosult

- 0-6 éves korig a fogazati rendellenességek felismerését célzó vizsgálatra, valamint a teljes fogászati státusz rögzítésére,
- 18 éves életkor felett pedig fogászati szűrővizsgálatra, amelyre évente egyszer kerülhet sor.

Megjegyzés: a fenti fogászati szűrővizsgálatokat a fogászati alapellátást nyújtó egészségügyi szolgáltató végzi, és ezen ellátások körébe tartozik

- a szájüreg és a maxillo-facialis tájék stomatológiai vizsgálata keretében

az arc és az állcsontok megtekintése, valamint az ajkak, a szájüreg nyálkahártyájának és a nyelvnek a megtekintése, továbbá a környéki nyirokcsomók és a nyálmirigyek megtapintása,

- a fogazati vizsgálata keretében a szuvas, tömött és hiányzó fogak, valamint fogpótlások jelenlétének megállapítása, valamint a fogágy vizsgálata, ínygyulladás, fogágygyulladás, fogmozgathatóság regisztrálása, és a szájhygiéne vizsgálata, lepedék, fogkő jelenlétének megállapítása,

- gyermekeknél a fog- és állcsontrendellenességek megállapítása.

A térítésmentes ellátások másik körébe a már kialakult fogászati betegségek kezelései tartoznak. A térítésmentes kezelések egyrészt életkorhoz kötötten adhatók, másrészt adott ellátások kapcsán nyújthatók.

1. Életkorhoz kötötten, a teljes körű fogászati alap- és szakellátás – a fogtechnikai költségek kivételével – az alábbi esetekben térítésmentes:

- 18 éves életkor alatt,
- 18 éves kor felett a középiskola, szakképző iskola nappali tagozatán folytatott tanulmányok ideje alatt, valamint
- a várandósság megállapításától a szülést követő 90 napig és
 - 62 éves életkor felett.

2. Az életkortól függetlenül, térítésmentesen nyújtható fogászati kezelések – kivéve a megállapodás alapján egészségügyi szolgáltatásra jogosultat, aki sürgősségi ellátást kaphat – a következők:

- alapbetegséggel kapcsolatos fog- és szájbetegségek kezelése,
- fogsebészeti ellátás,
- fogkő-eltávolítás és az ínyelváltozások kezelése,
- szakorvosi beutaló alapján fogászati góckeresés,
- adott fogmegtartó kezelés (amalgám és esztétikus fogtömés, gyökértömés évente – foganként egyszer –, gyökérkezelés),
- sürgősségi ellátás.

A sürgősségi ellátásba tartozik többek között a fogak friss baleseti sérüléseinek elsődleges ellátása, a foggyulladások ellátása, a szájnyálkahártya és az ajak akut gyulladásos megbetegedéseinek gyógyszeres ellátása, szájüregen belüli tályog megnyitása, a nyelést vagy/és légzést ►

Magas szintű követelmények, innovatív fejlesztés

**Válassza
a mindig naprakész**

rendszer!

**Több mint 30 éve
ügyfeleink szolgálatában...**

akadályozó idegentest eltávolítása, a szájüregi vagy szájüreg környéki vérzés csillapítása, az állkapocs-ícam visszahelyezése, az eltört állcsont nyugalomba helyezése.

A fenti térítésmentes ellátások mellett a társadalombiztosítás keretében vannak részleges térítés mellett igénybe vehető fogászati ellátások is. Részleges térítést kell fizetnie a betegnek

■ a rágóképeség helyreállítása érdekében jogszabályban meghatározott típusú fogpótlásoknál,

■ 18 éves életkor alatt a fogszabályozó készüléknél. Azaz 18 éves életkor alatti fogszabályozásnál a tb-támogatott fogorvosi munka térítésmentes, míg a fogszabályozó készülék árához nyújtott támogatást a NEAK eszközönként határozza meg.

Megjegyzés: nem kell részleges térítést fizetni üzemi baleset következtében szükségessé vált fogászati ellátás(ok) esetén.

Ha például egy üzemi baleset kapcsán válik szükségessé a rögzített fogpótlás, akkor a tb-támogatott fogorvos munkája térítésmentes, a fogtechnikai eszközök árához pedig tb-támogatás alapjául szolgáló ár erejéig nyújt támogatást az egészségbiztosító.

[A fentiek jogszabályi alapja: Ebtv., 48/1997. (XII. 17.) NM rendelet, 71/2011. (XII. 23.) NEFMI rendelet.]

dr. Radics Zsuzsanna
tb-szakértő, jogász

Olvassa el a téma kapcsán az Adózóna „Érvénytelen tájszám, keresőképtelenség: új szabályok”, valamint „Gyógyfürdők, gyógyászati ellátások tb-re” című írásait is!

AJÁNLÓK:

Kockázatos a vállalkozói és a személyes célú beszerzések összemosása

Az online számlaadat-szolgáltatás miatt a korábbinál veszélyesebb tereppé vált az olyan vállalkozói ügyeskedés, amikor a családi bevásárlást is költségként próbálnak elszámolni.

A személyi jövedelemadóról szóló törvény (szja-törvény) 4. § (3) bekezdése szerint elismert költségnek csak a be-

vételszerző tevékenységgel közvetlenül összefüggő, kizárólag a bevétel megszerzése, a tevékenység folytatása érdekében az adóévben ténylegesen kifizetett, szabályszerűen igazolt kiadás minősül.

Nem minősül elismert költségnek – ha törvény másként nem rendelkezik – a magánszemély személyes vagy családi szükségletét részben vagy egészben kielégítő termék, szolgáltatás megszerzésére fordított kiadás, vagy olyan vagyontárgy megszerzése, fenntartására, üzemeltetésére, felújítására, karbantartására fordított kiadás, amely nem a jövedelemszerző tevékenységgel kapcsolatos, vagy – ha a törvény kivételt nem említ – akár részben is, a magánszemély személyes vagy családi szükségletének kielégítését célozza. Egy rutinos, volt adóellenőr szerint egyes beszerzések könyvelésének hiánya igen komoly adókockázatot eredményezhet különösen újabban a számlák adatszolgáltatása okán.

A beszerzések eladó által lejelentett számlái alapján az adóellenőr esetleg következtethet egy be nem jelentett tevékenységi körre, vagy a meglévő tevékenységi kör nagyobb volumenére, és az el nem számolt költségek figyelembevételével a becslési eljárást is lefolytathat.

Sokszor tapasztaljuk azt a pénztárnál, hogy olyan termékekről is kérnek számlát a vállalkozás nevére, ami normális körülmények között biztosan nem a vállalkozás érdekét szolgálja (például 2 kifli, 10 deka párizsi és egy kefir). Az sem ritka, amikor a például a METRO-ban a vállalkozása részére és saját részre is vásárol a magánszemély, de az eladásról egy számla van. Ilyen esetben a költségelszámolás szempontjából az sem mindegy, hogy készpénzzel vagy kártyával fizet a vállalkozó.

Lepsényi Mária
adószakértő

A teljes cikket itt olvashatja el!
https://adozona.hu/szja_ekho_kulonado

Ellentmondásos rendelkezések a tb-szabályokat rögzítő törvényekben

Az új tb-törvény készítése során a jogalkotó törekedett arra, hogy a jogszabály jelentősebb újításai – például a nyug-

díjasok járulékmentessége, a munkaviszonyban álló dolgozók minimum járulékfizetése – összhangba kerüljenek a kapcsolódó jogszabályok vonatkozó előírásaival. Ez azonban nem minden rendelkezés esetében járt sikerrel, mint például az egyházi személy utáni járulék- és szochofizetés tekintetében sem.

A 2019. évi CXXII. törvény (Tbj.) 37. paragrafusának (3) bekezdése értelmében az egyházi szolgálati viszonyban álló egyházi személy után az egyházi jogi személy a minimálbér alapulvételeivel nyugdíjjárulékot fizet. A járulékot központilag, egy összegben, az Art. szabályai szerint kell a NAV-hoz bevallani és megfizetni.

E kötelezettség értelemszerűen a biztosított, tehát kiegészítő tevékenységet nem folytatóknak minősülő, azaz sajátjogi nyugdíjas egyházi személy után terheli a kötelezettet.

A szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvény 5. paragrafus (1) bekezdésének i) pontja viszont az után az egyházi személy után mentesíti az egyházi jogi személyt a szociális hozzájárulási adó alól (szochó), aki sajátjogi nyugdíjas vagy özvegyi nyugdíjban részesül és a rá irányadó öregségnyugdíj-korhatárt már betöltötte.

A jogszabály szerint tehát az utóbbi körbe tartozó egyházi személyek esetében a járulékfizetési kötelezettség fennáll, viszont szochót nem kell utánuk fizetni.

Sőt, a szochótörvény 9. paragrafusának (5) bekezdése a diákok vagy a heti 36 órás foglalkoztatással járó munkaviszonyban álló egyházi személyek esetében is „elengedi” a szochót, illetve a 9. paragrafus (1) bekezdése az egyházi személy után fizetendő szociális hozzájárulási adó tekintetében is kiterjeszti az egyéni és társas vállalkozók esetében taglalt mentességeket.

A szochótörvény ugyanezen szakaszának (8) bekezdése alapján az egyéni, illetve társas vállalkozó mentesülhet a minimális adófizetés alól, ha egyházi személyként a minimálbér alapul vételével megfizetik utána a szochót.

Széles Imre,
társadalombiztosítási szakértő

A teljes cikket itt olvashatja el!
https://adozona.hu/2020_as_adovaltozasok/Ellentmondasos_rendekezesek

Cégautóadó – kinek, mikor, és mennyit kell fizetnie?

Cikkünk első részében az adó tárgyát meghatározó rendelkezéseket, az adófizetéssel terhelt, illetve az az alól mentesített gépjárművek körét ismertettük, a mostani, második részben pedig a cégautóadó fizetésére kötelezett személyekre és a kötelezettség teljesítésére vonatkozó tudnivalókat foglaljuk össze.

A cégautóadó alanya

A cégautóadót a közúti közlekedési nyilvántartási szerv nyilvántartása (hatósági nyilvántartás) szerinti tulajdonosnak kell fizetnie. Abban az esetben, ha az adó tárgya pénzügyi lízingbe adott, hatósági nyilvántartásba bejegyzett személygépkocsi, akkor az adót nem a jármű tulajdonosa (nem a lízingtársaság), hanem a lízingbe vevő (a továbbiakban tulajdonos) fizeti. Ha a személygépkocsinak több tulajdonosa van, akkor a tulajdonosok a tulajdoni hányaduk arányában kötelezettek, azaz a személygépkocsi után fizetendő adót a tulajdoni hányaddal arányosan viselik.

Ha a közös tulajdonban lévő személygépkocsinak magánszemély és nem magánszemély egyaránt tulajdonosa, akkor az adót mindenképpen meg kell fizetni. Az adókötelezettség akkor is fennáll, ha két magánszemély közös tulajdonában lévő személygépkocsi után csak az egyik magánszemély tulajdonos számol el az adót a törvény szerint tételesen költséget. A fizetendő adó ezekben az esetekben is a tulajdonosok tulajdoni hányada arányában oszlik meg a tulajdonos-társak között.

A magyar állam tulajdonában álló, hatósági nyilvántartásba bejegyzett személygépkocsi esetén az adó alanya az a személy vagy szervezet, amely a személygépkocsi vagyonkezelői jogával rendelkezik. Ha a személygépkocsi kapcsán a vagyonkezelői jog mellett használati jog is fennáll, az adó alanya a használati jog jogosítója.

Ha a személygépkocsi a hatósági nyilvántartásban nem szerepel (azaz külföldi rendszámú járműről van szó), az adó azt a személyt (magánszemélyt vagy szervezetet) terheli, aki/ amely a személygépkocsi után (az

számveteli vagy a személyi jövedelem-adóról szóló törvény alapján) költséget számolt el.

ELŐZŐ CIKKÜNK:

Cégautóadó – járművek, amelyek után fizetni kell, és amelyek után nem

Az adókötelezettség időtartama

Az adót a naptári évben azokra a hónapokra kell megfizetni, amelyekben az adókötelezettség fennállt. A nem-magánszemély tulajdonában álló, hatósági nyilvántartásban szereplő személygépkocsi esetében az adókötelezettség a tulajdonszerzést (pénzügyi lízingbe vételt) követő hónap 1. napján keletkezik.

A magánszemély tulajdonában álló, hatósági nyilvántartásban szereplő személygépkocsi esetében az adókötelezettség annak a hónapnak az 1. napján keletkezik, amelyet megelőző hónapban a személygépkocsi után a tulajdonos költséget számolt el.

**Surányi Imréné
okleveles közgazda**

A teljes cikket itt olvashatja el!

https://adozona.hu/cegauto_es_regisztracios_ado

KÉRDÉSEK ÉS VÁLASZOK:

Piaci kiskereskedelem – kézi nyugta

KÉRDÉS: Dekorációs termék értékesítéséhez egyéni vállalkozóként megfelelő-e a 3299-es TEÁOR-kód alkalmazása, illetve a felvétele a tevékenységi körök közé? A vállalkozó piacon szeretné értékesíteni a termékeket, és ehhez kézi nyugtát bocsátana ki. Úgy informálódunk, hogy ezt megteheti (nem kell pénztárgépet használnia). Helytálló ez az információ? Milyen értékhatárig lehetséges ez? Mire kell odafigyelni ezzel kapcsolatban? Van-e a nyugtákkal kapcsolatban adatszolgáltatási kötelezettség?

SAKÉRTŐNK VÁLASZA:

A vonatkozó NAV tájékoztató („Ki kötelezett pénztárgéppel, taxaméterrel teljesíteni a nyugtaadási kötelezettséget”) a kiskereskedelmi tevékenység vonatkozásában a TEÁOR 47 Kis-

kereskedelem fogalmát az alábbiak szerint értelmezi – és kimondja, hogy a piaci kitelepülés nem keletkeztet pénztárgép-kötelezettséget:

„Ezek az alágazatok az eladott áruk fajtái szerint még tovább bonthatók. A nem bolti kiskereskedelmet az értékesítés módjának megfelelően soroljuk be a piaci kiskereskedelem (47.8 – ami nem tartozik a kötelezett körbe) vagy az egyéb nem bolti kiskereskedelem tevékenységbe [...] Ezen ágazatban az értékesített áruk köre érthető okokból az ún. fogyasztási javakra korlátozódik. [...] Idetartozhatnak olyan kereskedelmi egységek, amelyek széles közönségnek értékesítenek, gyakran minta után, olyan termékeket, mint pl. írógépek, papíráru, festék, faáru, amelyek nem kizárólag személyes vagy háztartási célt szolgálnak.”

https://www.nav.gov.hu/data/cms291763/Ki_kotelezett_penztaggeppel_taxameterrel_teljesiteni_a_nyugtaadasi_kotelezettsseget.pdf

A nyugtaadás helyett számlát kell kibocsátani az áfatörvény 159. § (2) bekezdése szerint, ha az adóalany

a) részére egy másik adóalany vagy nem adóalany jogi személy előleget fizet;

b) részére az a) pont alá nem tartozó személy, szervezet előleget fizet, és

ba) az előleg összege eléri vagy meghaladja a 900 000 forintnak megfelelő pénzüsszeget, illetőleg

bb) egyéb, a ba) alpont alá nem tartozó esetekben pedig kéri a számla kibocsátását”

Nyugtaadással kapcsolatban nincs speciális adatszolgáltatási kötelezettség.

**Kelemen László
adószakértő, jogász**

Nők 40: főállású anyaság és munkával töltött idő

KÉRDÉS: A Nők 40: főállású anyaság és szolgálati idő című cikke szerint a beszámítható szolgálati idő 2 részből – munkaviszonnyal szerzett idő és gyermeknevelési ellátások folyósítási idejével szerzett idő – adódhat. Ezzel kapcsolatos kérdésem, hogy a 32 év munkával szerzett időbe beleszámítható-e a '90-es évekből főállású anyaság ideje (nyugdíjjarulék-vonás igazolt)? Az anomáliát az okozza, hogy a főállású anyaság azoknak a nőknek járt, akik három vagy több kiskorú gyermeket nevel-

tek saját háztartásukban, és a gyerekek közül a legkisebb betöltötte harmadik, de nem töltötte be nyolcadik életévét. Az anyák általában 9 évet voltak gyeken. Tehát a Nők 40-be csak 8 év gyes kerülhet beszámításra, és az ezután főállású anyasággal szerzett jogviszony már valóban „elveszik”, mert a 40 évből legalább 32 évet keresőtevékenységgel járó biztosítási jogviszonyban (például munkaviszonyban) töltött idővel szerzett szolgálati időnek kell kitennie akkor is, ha a 8 évet is meghaladná a gyermeknevelésre tekintettel kapott ellátások folyósítási ideje. A nyugdíjfolyósító határozott álláspontja, hogy minden esetben 32 év munkaviszony szükséges, amelytől két különleges esetben lehet csak eltérni: súlyosan fogyatékos gyermek és 5 gyermeknél több esetén.

SZAKÉRTŐNK VÁLASZA:

A gyermeknevelési támogatás, köznyelven főállású anyaság, időtartama gyermeknevelési ellátás, ezért függetlenül azon tényről, hogy annak összegéből nyugdíjárulék levonás történt – e nélkül egyébként nem lehetne szolgálati időként sem figyelembe venni – nem lehet keresőtevékenységgel szerzett jogosultsági időként figyelembe venni a nők kedvezményes nyugdíjra való jogosultságának vizsgálatakor. Jogosultsági időként mindenképp figyelembevételre kerül, az más kérdés, hogy azon személyek esetében, akik hosszú – 8 évet meghaladóan – ideig részesülnek gyermeknevelési ellátásokban – gyes, gyed, gyet stb. – a jogszabályban minimálisan megkövetelt 32 évi keresőtevékenységgel szerzett jogosultsági időt csak úgy tudják megszerezni, hogy összességében jóval több, mint 40 év jogosultsági idő szükségeltetik részükre a kedvezményes nyugdíjra való jogosultsághoz. Például ha valaki az életpályája során 10 évig részesült gyermeknevelési ellátásban, és kevesebb, mint 5 gyermeke van, illetve

nem nevelt súlyosan fogyatékos vagy tartósan beteg gyermeket, úgy esetében összesen minimum 42 év jogosultsági idővel kell majd rendelkezzen a kedvezményes nyugdíjra való jogosultsághoz.

A nyugdíjszerv eljárása helyes, mivel a vonatkozó jogszabály egyértelműen meghatározza, mely időszakokat lehet keresőtevékenységgel szerzett jogosultsági időként elismerni, a jogszabályban rögzítettek kiterjesztő értelmezésére, illetve egyedi körülmények mérlegelése alapján a felsoroltakon kívül további jogviszonyok beszámítására pedig nincs jogi lehetőség.

**Winkler Róbert
nyugdíjszakértő**

Ingatlan osztalékként

KÉRDÉS: Egy kft. tulajdonosai társasházakat építenek magánszemélyek részére, de van olyan lakás, üzlet, amit megtartott a cég számára. Most a tulajdonosok úgy határoztak, hogy osztalékokat vesznek ki – az osztalék jelen esetben ingatlan lesz. Ha új építésű lakóingatlanról beszélünk, akkor be kell-e fizetni az áfát? Illetve a kft. befizeti a 15 százalékos szja-t, a szochót, a magánszemély pedig majd vagyonszerzési illetéket?

SZAKÉRTŐNK VÁLASZA:

Az új ingatlan értékesítése áfaköteles. A kérdéses esetben voltaképpen két önálló ügylet történik: egy osztalékkövetelés (bruttó osztalék) és egy ingatlan adásvétel (áfával). A két ügyletet külön kell lekönyvelni, egymástól függetlenül és „csak” pénzügyileg vezetjük majd részben vagy egészben össze. Az a feleken múlik, hogy pénzügyileg ezt hogyan rendezik. Értelemszerűen, ha például a bruttó osztalék a nettó ingatlan eladási értékkel egyezik meg, akkor az áfával a vevő még tartozik a cégnek.

Az szja-törvény 15. paragrafusának (4) bekezdése értelmében, ha a magánszemély egyes külön adózó jövedelmeiből – mint például az osztalék – a kifizető állapítja meg az adót, de az adó levonására nincs lehetősége, a kifizetőnek és a magánszemélynek az adóelőlegre irányadó szabályok szerint kell eljárnia.

Az szja-törvény 46. paragrafusának (6)–(7) bekezdéseiben megfogalmazott szabály értelmében a kifizetőnek az általa kifizetett (juttatott) bevételt terhelő adóelőleget akkor is meg kell állapítani, ha annak a bevételből történő levonására bármely okból nincs lehetőség, de csak abban az esetben, ha a tag munkaviszonyban áll, vagy személyesen közreműködő, illetve részére bér kifizetésére is sor kerül. Ilyen esetben az adót a kifizető megfizeti és követelésként tartja nyilván, a követelés levonására vonatkozó korlátozások figyelembevételével mellett elkezd az összeg levonását.

Ha a magánszemély részére más adóköteles kifizetés nem történik, akkor – figyelemmel az osztalék összegére – feltételezhetően nem lehetséges az adó levonása. Ebben az esetben az adóköteles bevételről kiállított igazoláson a kifizető feltünteti a le nem vont adóelőleg (mely esetünkben adó) összegét is, és felhívja a magánszemély figyelmét arra, hogy az adót a kifizetés (a juttatás) hónapját követő hónap 12. napjáig (és nem a negyedévet követő hónap 12-éig!) kell megfizetnie, ezért az adót nem elegendő az adóbevallás benyújtásakor megfizetni.

Az illeték a szerző magánszemélyt terheli, ahhoz a cégnek nincs köze.

Felhívom a figyelmet, hogy ha a magánszemély tulajdonos többségi tulajdonos (vagy bármely más ok, például összeszámitás miatt kapcsolt), akkor az ingatlan vételárának piaci értéken kell lennie.

**Hunyadné Szűts Veronika
igazságügyi adó-
és járulékszakértő**

Kiadó: Kiadja a HVG Kiadó Zrt.,
1037 Budapest, Montevideo utca 14. Telefon: (+36 1) 436-2001 (HVG központ), Fax: (+36 1) 436-2014, E-mail: adozona@adozona.hu
Termékmenedzser: Vörös Tünde
Felelős kiadó: Kékesi Zsuzsa, online divízióvezető